

[Minister Lise Østergaard]

til formål at analysere disse ting, at skille det irrationelle fra det rationelle og at finde frem til fornuftsbetonede løsningsforslag.

Hr. Niels Helveg Petersen syntes, at mit indlæg var for lidt aggressivt. Jeg må nok sige, at som medansvarlig for regeringens nedrustningspolitik tror jeg nok at man har mere brug for den rationelle analyse, for forsøget på at se disse problemer i deres helhed, end for følelsesbetonede vurderinger af en meget alvorlig situation.

Til hr. Ib Nørlund vil jeg sige, at det jo er klart, at spørgsmålet om neutronbomben vil blive drøftet i NATO. Jeg forstår nu ikke helt hr. Ib Nørlunds dagsordensforslag, hvor han ønsker, at folketinget skal pålægge regeringen på det kommende møde i NATOs nukleare planlægningsgruppe at gå ind for, at neutronbomber ikke skal indgå i NATOs våbenarsenal. Forholdet er det, at NATOs nukleare planlægningsgruppe er en studiegruppe, der ikke træffer beslutninger. Yderligere er deltagelsen i denne studiegruppe bygget på et rotationssystem, og de forpligtende forhandlinger, som skal føres om NATOs militærpolitik, sker ikke i dette forum. Derfor har jeg meget svært ved at se, at der overhovedet er mening i det forslag, som rummes i hr. Ib Nørlunds dagsorden.

Jeg er blevet bedt af hr. Ib Christensen om at give oplysninger om, hvad det er for forslag i FN, Danmark har tilsluttet sig, og hvorved det har bragt sig i en vis uoverensstemmelse med andre EF-lande. Jeg kan som det måske mest øjnnefaldende eksempel nævne, at vi i 1975 og 1976 har været med til en resolution, der fordømmer alle kernevåbenforsøg. Her var Danmark det eneste blandt EF-landene, som stemte for, mens alle de øvrige stemte imod.

Til slut og sammenfattende vil jeg sige, at det er min opfattelse, at det, der har skilt os ad i denne debat, alene har at gøre med, at nogle partier har ønsket, at vi skulle trække et særligt område, et meget alvorligt, men dog et særligt område, ud af komplekset af nedrustningsforslag og nedrustningsproblemer. Det er min absolutte opfattelse, at den fornuftige politik på dette område er at se disse problemer i den størst mulige sammenhæng og at støtte det antal realistiske nedrustningsforslag, som vi fra erfaringer gennem vores forarbejder har grund til at nære

realistisk formodning om kan blive vedtaget i den nærmeste fremtid.

Gert Petersen (SF):

Jeg tror ikke rigtig, at ministeren eller en del ordførere har læst vores dagsordensforslag korrekt. Vi starter med at beklage den fortsatte kaprustning, og den fortsatte kaprustning er jo en kaprustning, som ikke blot foregår med masseødelæggelsesvåben, men også med konventionelle våben. Heri ligger altså en afstandtagen fra oprustningen på begge områder. Jeg er ganske enig med ministeren i, at også de konventionelle våben har en meget væsentlig betydning.

Men dernæst – og det er det specifikke ved dagsordenen – vender den sig mod de nye masseødelæggelsesvåben, som kommer frem. Jeg er for så vidt ligeglad, om det er på den ene eller den anden side, men det har altså tilfældigvis igennem det sidste års tid hovedsagelig været på den amerikanske side, og det er måske dér, det kniber.

Når vi vender os specielt mod de nye masseødelæggelsesvåben, så er det for det første på grund af deres karakter – den skal jeg komme tilbage til – men det er i ganske særlig grad, fordi de vil forrykke den eksisterende strategiske balance. Når man taler om den strategiske balance, så er det masseødelæggelsesvåbnene og de langtrækkende raketter monteret i u-både eller på skibe eller i jorden, i siloer, man tænker på. Det, vi altså er bange for, er, at balancen skal blive alvorligt forrykket, hvis nye masseødelæggelsesvåben kommer frem og sættes i produktion og spredes, og ikke alene at balancen vil blive forrykket, men også at kaprustningen vil få et yderligere skub fremad.

Min konklusion på den udtalelse af den sovjetiske forsvarsminister, Ustinov, som hr. Lasse Budtz fremdrog, nemlig at Sovjetunionen skam også kan fremstille neutronbomber og vil gøre det i givet fald, er, at det er nøjagtig, hvad man må forudse. Nu har han sagt det, men det vidste vi da i forvejen. Det er det, der er det dødsensfarlige: når den ene part tager initiativet til at sætte nye ødelæggelsesvåben i verden, så vil den anden part følge efter, og så forhøjer man altså terrorbalancen pr. indbygger på kloden fra 15 t trotyl til, skal vi sige 20 t trotyl. Det er jo vældig betryggende, og jeg kan ikke se, at det tjener